

riedirektionen og derefter til Ministeriet om at foretage den Forandring, at det bliver stillet frit for Eleverne, om de ville bo paa Seminariet og spise paa Seminariet, eller vælge en af disse Dele. Det maa siges, at Vilkaarene da ville blive saadanne, at det hele kan forme sig paa naturlig Maade. Men saa er det en sikker Ting, at Pladsen ikke er gunstig, idet der i Omegnen ikke findes ret mange saadanne Folk, der egne sig til at modtage Elever til Bospisning. Men det vil maaske nok jævne sig, saa at det kan lade sig gøre. Jeg vilde nu henstille til den ærede Minister, at tage Sagen under nøje Overvejelse, hvis den da ikke alt er kommen ham i Hænde og maaske allerede afgjort. Jeg kunde ogsaa ønske, at han vilde optage en Forhandling med Finansudvalget om denne Sag, hvis den som sagt, ikke alt er afgjort. Det kan ikke nægtes, at det til Dels berører Finansudvalget og til Dels os alle. Naar vi have behandlet en Sag med saa stor Velvilje og saa kulant, som vi have gjort det med Jonstrup Seminarium, er det ret naturligt, at man søger at faa Forholdet i alle andre Henseender — selv om det angaar Administrationen i første Linie — indrettet saa praktisk og hensigtsmæssigt som muligt. Det skulde derfor være min Henstilling, naar, som sagt, denne Sag kommer til at foreligge Ministeren, om han vil se nøje paa den og give Finansudvalget Lejlighed til at skønne, hvorvidt de Planer, som komme til at foreligge, ogsaa ere saadanne, at vi med Tillid og Fortrøstning kunne fortsætte vort velmente Arbejde paa at danne og forme disse Institutioner saa heldigt, som det overhovedet er muligt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bjerre): Jeg ved ikke andet om denne Sag, end hvad der er mig meddelt af Forstanderen, og efter hans Fremstilling havde Eleverne ikke Ret i den Klage, som de havde fremsat, og som bevirkede, at nogle enkelte af dem forlod Seminariet. Men det kan gerne være, at han siden har betænkt sig og nu vil stille Forslag om, at det skal være frit, om Eleverne skulle være i Pension paa Seminariet eller ikke, og jeg skal meget gerne, hvis han kommer med et saadant Forslag, og for Resten ogsaa uden det, overveje det med Finansudvalget.

Jeg vil benytte Lejligheden til at svare paa nogle enkelte Ting, som ere komne frem i de senere Dage. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgekreds

(Ovesen) spurgte efter en Bevilling til en Kirke i Ildrhede. Jeg skal i den Anledning oplyse, at naar Bevillingen ikke er foreslaaet i Aar, er Grunden, at Biskoppen var betænkelig ved at faa en Kirke, som skulde betjenes af tre forskellige Sognepræster i Fællesskab. Han foretrak at faa Sognet delt, og det vilde saa føre til, at der skulde søges Bevilling til en Præstebolig og Præstelønning, fordi Befolkningen er saa fattig, at der ikke kunde være Tale om, at de kunde lønne Præsten alene, og da det maaske kunde være forbundet med Vanskeligheder at faa det igennem i Aar sammen med de andre Kirkebevillinger, foretrak han at vente med det for at kunne være saa meget mere sikker paa at faa Kirken i Karstoft, som ligger i samme Egn, og som er mest paatrængende nødvendig.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgekreds (Nørhave) havde hørt, at naar der nu skulde bygges Kirke i Nørre-Vorupør, stod det nærmest i Forbindelse med den indre Missions Bevægelse der oppe, og at der ellers vistnok vilde være Plads nok i den gamle Kirke. Efter alt, hvad der foreligger for mig, er dette ikke Tilfældet. Det er Egnens egen Fiskerbefolkning, der søger Kirken i saa stor Udstrækning, at der gennemgaaende kun er Plads til de halve af dem. Det er ganske sandt, at den nuværende Kirke i Sønder-Vorupør er ikke gammel, men den er bygget for en saa umaadelig lille Pris — jeg tror, det var 9—10,000 Kr. — at den som Følge deraf allerede er ret skrøbelig, og det vilde være ret u hensigtsmæssigt at prøve paa at udvide den. Der maatte, hvis der ikke skulde bygges i Nørre-Vorupør, ombygges paa selve Stedet, hvor den nu er, men da Fiskerlejet Nørre-Vorupør er blevet det centrale Sted, hvor der er al mulig Sandsynlighed for, at Befolkningstilvæksten stadig vil tage til i større og større Grad, vilde det dog være taabeligt at bygge en ny Kirke paa den gamle, daarlige Plads.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgekreds (C. Ravn) spurgte efter Kirken i Sparkær, og han har meget rigtig forstaaet det lille Nik, jeg gav, da han talte om, at muligvis vare de, der ønskede Bevillingen, komne for sent. De kom saa sent, at Forslaget ikke kunde blive optaget paa Finansloven, men det kan meget godt blive taget op inden anden Behandling, hvis det ønskes.

Det, der blev udtalt af det ærede Medlem for Vinderup (Svendsen) om Holsteinsminde Opdragelsesanstalt, kan jeg i et og